

הַלְלוּ פָרָה

תולדות עיונים הערות

התהומות כתובות מכתבים

בעניין רבייה'ק מרשלב ז"ע

מכתביו מזוהרנ"ת - עלית לתרופה, עם מכתבים חדשים והוספות מכתבי
ביוראים וציווים, הערות והארות

פרשת תשא

שות תשע"ד

ויריחו אותו לנסוע, או את חיל לישיב עצמי אין להתenga. וכפי הנראה מז הסתם לא אסע בשבוע זה. ובוודאי תוכל לקל מני עוד תשובה ביום ב' אי"ה [עיין לממן מכתב קל"א] אם הגיע לי איזה אגרת ממש. ולעת עתה דעתך לבלתי לנסוע כלל רק אחר שבת אי"ה אסע לאומאן בעורת השם יתרך. ואף על פי כן אם לא תוכל לבא על שבת קודש הבאה עליינו לטובה, טוב שתבא באיזה יום קודם שבת קודש, כי אחר שבת קודש בסמוך אסע לאומאן אם ירצה השם.

גם ר' נחמן נ cedar רבני זיל נבן הרהר ולמן החון הרביל והרבנית מרת היה זיל בת רביזיל דר בטולשין] ראי שיבא לפה על שבת קודש הבאה עליינו לטובה, כאשר שמעתי שרצונו להזה. כן יעורו השם יתרך למלאות רצונו ולשבור כל המנייעות, כי מהמנויות יכולן להבין גודל מעלה הנחשך כדי'ו לנו [יקום חי סי סי]. ולעת עתה הודעתני חדשות מענין צוותה המנוח ר' אייזיק זצל' הדר יצחק אייזיק בן הרחה ר' ליב מאדבראונע חתן רביזיל, בעל של הרבנית מרת שרה (אחר הסתלקותה נשאה להרבנית מרת אדל בת רביזיל עין לעיל מכתב צ'ב). הר' אייזיק נסתלק בימי חנוכה שנת תקצ"ד, והנחי צוואה ובה כתוב לתה לאניש מגובן, בפרט על הביט המורוש של איגש נבדך ר' [ימי מורה ניתן] חז'אות קי'. ומהרנית שיגע עצמו באוטן הומננס בכל כוחו ואנו להקים הביהם בעיד אוemin היה לו לשמהת הנפש כל פרוחה ופרוטה שבא לדודו לזריך הבית המדרש. ומהמשך המכתבים משמע שהרבנית מרת אדל עם בעלה בוגיש דרו בעיר קריםנאשאך, ואחר הסלקות ר' אייזיק חורה הרבנית אDEL לברסלם] והיה לי לנחת. כי עד הנה לא שמעתי מזה מאומה. וה' הטוב ינחני בדרך האמת, וחוסן עלי ויסכט סיבות לטובה להצילני מטלול הנסעה לשם, שקשה עלי מאי' [מורה ניתן הורה להסען לקריםנטשאך לרואת שיקומו את הצעואה של הרהה ר' יצחק אייזיק [ימי מורה ניתן שם] כי אין לי שום כח זהה כאשר תבין מכתבי הקדום שלוחתי בשבוע העבר [מכתב קכ"ט]. ואני סומך עצמי על השם יתרך בלבד. כרצונו עשה, ומחתמת הנחיצה אי אפשר להאריך עוד.

דברי אביך

הק' נתן מרשלב

סימן ק"ל"א

ברוך השם, יום ד' וארא, תקצ"ד לפ"ק

אהובי בני חבבי. קיבל אגרת שלחה לי ר' חיים נחום נ"י [מתלמידיו מורה ניתן]. גם מכתבי שאני שלוח אליו והוא נוצר אליך גם כן, ותראה לו זו לשלחו בפסקת ראשון זוויניראדקע [הוואר שוחל במחורות]. והادرעט נכתב במכתבו. ואם תרצה להעתיקו הרשות בידך, רק שלא תעכט לשלחו מחתמת זה. והאגרת הרצוף פה לר' חיים נחום היה במקומ האגרת שאתה נכסף לקבל מני אלקיך, כי גם אלקיך נאמרו כל הדברים הנאמרים שם, בפרט בעניין

המשך בדף 4

והנה לא יכולתי להתפרק מלכתוב מעט מה ש עבר עלי בשבת העבר, ויום שלמחרת, ובוואדי אין זה כתפה מן היום, כי עיקר היסורים בעניין שבתותה זו. ומה שעבר בכל השבעה בוודאי אי אפשר לבאר כלל, ולולא תורה שעשוע או אכדי בעניין. והיום בבוקר הרגשתי מחדש כמה וכמה צרכין לברך ברכבת התורה בשם'ה אשר חבר בנו וכרי ונתקן לנו את תורה כי بلا תורה אני יודע איך יכולם להיות עיין ליקום חי סי ע"ה. וגם עתה כשאני זכר ימים הבאים לשולם אין לי שום סמיכה כי אם על התורה ועל התפלה, בהם יוכל לבנות ימי שיש לי עוד לחיות ולנסום נשימות. ועל כל נשימה ונשימה דקדושה צרכין להלל להשם יתרך [בריך פיד סי ע"ש]. כי סבכוני גם סבכוני מכל צד, אך השם יתרך לא עובני בידם, וממניחים לנו בכל פעם הנשימה שנשווים [עיין ליקום חי סי ר' ר' צופה רשע לדידך, צופה לשון מכחה כמי'ש וצפתו אותו וה' וכו']. אלו הרשעים רבים במחלוקת הרבה שען בחזרה בדיקותם ושנתם של הרשעים, וזה ומקש להמיתו, כמו שמקשן את אדם מראשו ועד רגליו עד שאי אפשר לו להנשם. כן אלו הרשעים וכו', אבל זה לא יעובנו בידו ע"ש].

והנה יצאת מדרכי עתה לכתוב לך מעט מיסורים שלי, מחמת שמנחים על לבני אמרתיה אישיה וירוח לי. וגם אולי תוכל להבין מזה רמזים לחזק עצמן במקומות שאתה שם. כי הנה אף על פי כן השם יתרך עוזר לי לפעול פעולות טובות, לחابر ספרים קדושים אלה בחסדו הגדול, ולדבר עם בני אדם לקרכם להשם יתרך, אשר עד כה עוזרני השם יתרך. יוסיף ה' כהם וכחם אלף אלפי ורוכבו רכבות פעמים וכו', מי פועל ועשה נפלאות אלה אשר לא יאמן כי יספר, כי אם קורא הדורות מראש וכו' ישעה מא' ד' ויעין ליקום חי סי סי]. וכן כן השם יתרך מפליא חסדיו עמוק ועם כל המסתופפים בצלו הקדוש, כאשר אני רואה כמה מכתביו, שאף על פי כן אתה מפרש שיחתך בתפלות הנוראות שלנו, וכיצוא בזה, ובylimוד התורה הקדושה. חזקبني וחזק, וכל אשר תמצא ידק לעשות בכחך עשה. ועשה מה שתוכל לחזק עצמן לשמה את נפשך. כי עיקר היסורים שלי הוא המרה שחורה, אך השם יתרך עוזרני ויעזר לי לשמהו נפשי בישועתו תמיד, ואין פנאי להאריך יותר.

דברי אביך המזכה לישועה

נתן מרשלב

סימן ק"ב

אור ליום ב' שמות, תקצ"ד לפ"ק

אהובי בני חבבי נרו יאיר.

מכתבך קבלתי. וקיצור הדבר תדע שאין אני מתחילה כלל עדין להכין עצמי ולנסוע, ורצוני לבלתי לנסוע כלל. אך אם יגיע לי אגרת עוד ממש

רב המאור הנדרול בנש"ק מופת הרור
נדול מרכן שמו נודע כשבירם מ"ה
נחמן נ"י
נכד לרבינו הק"ב בעש"ט לה"ה
(הסכמת המגיד מקאנזין צ'לה"ה על

מאמר ל"ב

מאמר: ר' אש ב' נבי ל' שרא"ל

ליקוטי אמרים, תורת וشيخות קדושות ממזרן אדור ישראל וקדשו

רבינו ישראַל בעל שם טוב צוקלה"ה

הנזכרים בספר רבייה"ק, ותלמידו מודרנ"ת, ומישאר ספרי ברסלוב

מורה"ר נחמן נ"י, מגע
הקדוש נכד הבעל שם
טוב ז"ל וכותנו יונע עליינו
(חי מורה"ן סי' ק"ג)

זה שאמרו רבותינו ז"ל בענין הנ"ל שמקdash שביעי, כי
אעפ"י שמקdash כל הימים דהינו שמאמין בכל
הצדיקים בן"ל, אעפ"כ הוא צריך לברור לו אחד שהיה
אצלו בבחינת שבת לגמר, לתקרב אליו ביטר, עד
שיזכה למצווא באמת את הצדיק השלם בתכליות
השלימות וכו' בן"ל, שעל ידו עיקר תיקונו. אבל כל זמן
שאינו זוכה לה, והוא מי מהלך במדבר ואינו יודע מתי
הוא שבת, שאינו יודע מי הוא הצדיק האמת השלם בן"ל
וכו.

(ליקוטי הלכות הל' שבת ה"ה אות י"ג)

ס"ג.

ספר "שבחי בעל שם טוב"

אמונה תלואה באממת בן"ל, היינו כשרוצחה לזכות לאמונה
שלימה צריך לו להמתכל רק על האמת, ולהיות
חפי באממת תמיד, ולבלוי להוציא שום דבר שקר מפי,
ולבלוי לرمות את חבירו ומכל שכן שלא להטעות את
עצמו, רק יסתכל על האמת לאמתו ואו יבין שבבודאי
ראוי לו להאמין בהשם יתריך ובצדיקים אמתיים,
אעפ"י שיש לו כמה קשיות וכבלולים שאינו יכול לתרצם,
אבל אעפ"כ יבין מרחוק שרואוי לו להאמין (בהשם
יתברך), כי יבין שהאמת הוא כך, שום בימינו היה הבעל
שם טוב צוקל בעל מופת גדול ונורא מאד.

אף על פי שיש הרבה כופרים שמתלוצצים משבחיו הבעל
שם טוב וצ"ל, עד שכמה אנשים כשרים וצדיקים
נתפכו ברשותם שליהם, וחולקים על מה שהדפיסו ספר
שבחי הבעל שם טוב ז"ל, וקצת אומרים שהמפותחים
אמת, אבל לא היה ראוי לחדפסם, ובמהילו מכובדים
הגדול, גם הם שננו בזיה.

אבל כל הצדיקים והכשרים המתנהנים על פי דברי
רבותינו ז"ל בוגרמא זוזהר ובכתבי האר"י, והבעל שם
טוב ותלמידיו זוכתם בגין עליינו, בוודאי אסור לחלק על
שם אחד מהם, וכמובן בדברי ר宾נו ז"ל בהתורה
בחיצורות ליקוטי הראשונים (נpsi ה) על פסוק אוזן שומעת
תוכחת חיים בקרב חכמים תלין,שמי שרצו זהם על
נפשו אסור לו לשמעו כלל המחלוקת שבין הצדיקים
השלמים, רק להאמין בכללם.

זהו המהלך במדבר ואינו יודע מתי שבת, דהינו שהוא
מסופק מי הוא הצדיק האמת שהוא שבת דכלוח
יום, הדין הוא שצריך לחדש את כל הימים בקדושה
שבת, דהינו שצריך להאמין בכללם ויוזיקם כולל בבחינת
קדושת שבת שם ה' שהוא בחינת שם הצדיקים, כי
הימים הם בבחינת המדות שהם בבחינת הצדיקים שככליהם
 מכל הימים והמדות, בבחינת גלמי ראו עיניך ועל ספרך
כלם יכתבו ימים יוצרו וכו', ולא יעשה מלאכה כי אם כדי
חייב בלבד, היינו מאחר שאינו זוכה לדעת מי הוא הצדיק
האמת לתקרב אליו ולתקין נפשו, הוא צריך לפרש עצמו
מללאכות וטירדות ועסקי העולם הזה, ולא יעשה מלאכה
ועסק פרנסה כי אם זמן מועט כדי חיינו במצבם בלבד,
ושאר כל היום יבלח על הבקשה והחיפוש, שיחפש ויבקש
הרבה את הצדיק האמת לתקרב אליו מבואר בהתורה
תקעו ג' (נקלח סי' ח) שצרכין לחפש הרבה הרבה את
הצדיק האמת שיש לו בבחינת רוח נבואה, שעיקר המשכנת
האמונה הקדושה שהוא כלל הוא על ידו, וצרכין
לבקש הרבה הרבה מהשם יתריך לזכות לתקרב לצדיק
כזה, על כן אסור לו לעשות מלאכה כי אם כדי חייו, היינו
שלא יעסוק בעסקי העולם בשביב פרנסה כי אם כדי חיינו
במציאות, ושאר הזמן יעסוק רק לבקש השם יתריך שיזכה
למצוא צדיק אמת כזה שיש לו בבחינת רוח נבואה שעל ידו
יעיר תיקונו בן"ל.

מההסתמת הנה"ק רבוי מאיר בראץ צלה"ה על הליקו"מ:

רב המופלא ומפלג בתורה ובחסידות המפורטים מורה"ר נחמן נ"י הגדול בשם טוב גודלי הקודש ורע קודש מחצבותו נ cedar לה"ה הרב המפורטים בתורה ובחסידות יידי

רב לו בעשר דורות בוצינא קדישא הו"ב קדוש יאמר לו, כל ר' לא אמר לך מ"ה ישרא"ל בעש"ט ז"ל, והרב מורה"ר נחמן הולך בעקבות אבתו הק"...

מההסתמת הנה"ק רבוי אפרים זלמן מרגנית זטל"ה על הליקו"מ:

ירושה הוא לו מאבותיו, אבות מלכ"ל דאייא תולדות, שכן יונע מנידולו הקדש, חוטר מגוע האלקי המפורטים בעש"ט זלה"ה איש חמודות וורע לברכה ורע קודש

שם ומעשיהם עיריהם מעדרות...

מאמץ מישיב נפש ◆

קייד

שאלות על חסידות ברפלכ' ומקורות מפפרי קודש

מאת אחד הרבנים שליט"א

סימן ר"ז: מברך מקהו של צדיק

שואל: קשה עלי להבין מש"כ (חי מו"ר ז סי' קצ"ז) שאמר שהוא חשוב, שאמ לא היה מתחילה בטעין הנהגת המפורסם, אפשר היה מגע למה שהוא מגע. ואמרתי לו, הלא משה רבניו ע"ה היה עוסק ג"כ בזה בהנחתת העולם לקרב בני אדם לה' השיב הלא גם משה רבניו ע"ה שנה בזה, כי גם משה העש עלי שכיר את הארץ רב ע"ב. ודברים הללו נראהו פניה גדולה בהגדול ביותר شبישראל, במשה ורבינו מובהר הבוראים, לומר עליו ששנה וטעה ונענש. ילמדינו רבניו האם מותר לומר דברים כאלה על קדוש ישראל?

(שליה הקדוש ווי העמודים פ"ז) העם לא נאמר אלא עמק, ערב רב שקבלת מעצמן וגירותם ולא נמלכת כי, ואמרת שידבקו גרים, אם כן לא יפה עשו שקבלו הגרים.

(היכל הברכה שמות רמ"ו) כ"א נידון לפי שכלו והשגותו גדולות אלהו ית', עד שאפי' משה רבניו לפי גודלו והשגותו חטא זהה, דכתיב יعن לא האמנתם כי, וכמעט שנודה חיללה.

(זהר חי ח"ה דף קנט), ולא יכול משה לעמוד אליה, איך להשמר מן טעות ורמאות שלה (של הקליפה), הטעה את משה לגייר את ערב רב, אשר היה חטא גדול אשר נא' עליו כי פנה אל אליהם אחרים, ערב רב מבואר בלקו"ת, וזה גרם לנו כל הגלות והצרות.

ודוגמת מאמר זו של רבניו מצינו ג"כ בשם משמויאל (פרשת חקת תרע"ה) כתיב ויקציפו על מי מריבה וירע למשה בעבורם, הרד"ק פ"י שהקציפו את הש"י, אך יקשה עליו מדברי הרמב"ם שכחן שלא מצינו ש Katzף הקב"ה עליהם. ונראה יותר לומר שהקציפו את משה, דבמדרש התחליו לומר יודע משה حق הסלע אם הוא מבקש יוציאה לנו מים מזו, ובilkoot מפושע עוד יותר לומר שהוא אומרים אין אתם יודעים שבן עמרם רועה של יתרו הי', ורועים פקחים בהם, והוא מבקש למשכנו להיכן שיש בו מים, ולומר לנו הרוי הוציאי לכם מים ולעתות אונתנו, אילו לנו יוציאה לנו מן האבן הזה או מזו עיי"ש, וזה ה"י שהקציפו את משה, שאחר כל הטורח לנטווע האמונה בקרובם וזה מי שנה, ואחר כל האותות והሞותפים עדין הם עומדים מבחן, ובאמת לו לא הקציף ה"י לו לענות אותן, عمדו ואשמעה מה יוצאה ה"ל לכם, אם יצואה להוציא מה זה, ובאמת אם ה"י עושה כן הינה מתהדרשת האמונה בקרובם, והוא רואין שאין משה עשה כלום אלא מפני השכינה, ויל' שבי נמשך מחתה ישראל, כדיוע שהחמון פוגעים את המנaging במחשבתם, וכבר דברנו מזה, אך משה ה"י תמיד דבק בשכינה, לא היו יכולין לפגום אותו במחשבתם, אבל מהמת שהקציפוהו, שוב פגומו במחשבתם, ולא עלה על דעתו לענות להם כהה, אלא הסכים להוציא מסלע אחר שחשב שבזה יתקדש שם שמיים יותר. ויל' גני וירע למשה בעבורם דלאו על העונש קאי אלא שהচניטו בו הפגם שהוא בח"י הרע, עצני שפי' הווה"ק (ח"א ר"ה) במאמר משה מה הרכות לעם הזה, ומאר אליהו הרכות להמית את בנה עיי"ש, ובשביל זה בא לכלל טעות.

ואני חושב שיצאתי ידי חובייה זהה, וכשתיעין בכל המקומות, תראה שכחנו כאן יותר מלשון זה שכחן רבניו 'ששגה', רק גם מה שגרם פגם וקלוקל עיי"ז, ונחשב לו כחטא, ואין אנחנו להבין דברי הכם לעומקם, אבל עכ"פ תורה הוא ולימוד הוא לדורות כמ"ש רבניו זהה על עצמו, שיש סכנה בדבר.

סימן ר"ט: הוא השליט ומהמשביר

שואל: רأיתי באיזה ספר מיסוד על ליקוטי מו"ר ז, שכחן על שער הספר, כי הרה"ק מו"ר נחמן וכו', הוא השליט הוא המשביר לכל ישראל ולכל העולמות, היכן מצינו לשון זה על צדיק שהוא כבר בעולם העליון, שהוא השליט והוא המשביר, כי בפסחות והנאמר על הצדיק יסוד עולם שהוא חי בעזה"ז, ומעמיד מקיים את העולם והשפעתו בוכותו, אבל איך מצינו שכשהצדיק נסתלק ועולה למעלה הוא ג"כ משפייע כאן למטה.

משיב: הנה הנוסח זה כתוב מו"ר אפרים בן ר' נפתלי על שער ספרו ליקוטי אבן.

וכן נכתב נסוח כזה במכתב מרבי געצ'י מאומן בנחלי אמונה מכתב כ'.

והנה שהקשית לומר לא מצינו בשום מקום", זה אינו אמרת, כיון שדבר זה מפורש יוצא בחו"ל מדרשי ובזה"ק הצדיק עומד ומשפייע אף לאחר הסתלקותו והוא המשביר ועומד ההשפעה לכל ישראל.

והעיקר, כי באמת מה שאמרת כי לא מצינו בשום מקום, זה אינו, כי ממש בתחילת הזוהר הקדוש (ח"א ד) מצינו לשון זהה, שאמר רבי חייא על רבו הקדוש רשב"י, אחר שכבר נסתלק מן העולם, וזה שם אשתחה רב חייא באראעא ונשך לעפרא, ובכח ואמר עפרא כמה את קשי קלד, כמה את בחזיפיו, דכל מהmdi עינא יתבלון בה, כל עמודי נהוריין דעלמא תיכול ותידוק, כמה את חזיפא, בוצינא קדיישא דהוה נהיר עלמא, שליטה רברבא, מנה דוכותיה, מקיים עלמא, אתבלי בר, רבי שעמונ נהיינו דבוצינא, נהירו דעלמאן, אתה בלי בעפרא, ואנת קים ונרג עלא ע"כ,

הכל, אבל אחר כך בכל פעם לא שקטה דעתנו מוגדל הצער, וזה העור בלבו
אותה הרבה הרבה מאד, בכל היסורים והרתקאות שעברנו עליו בכל הימים
האלה, מה אומר מה אדריך אם היתה את נשוי ממאן כאשר מצאנו מכתבך
באומאן, הטבת לעשותות בעורת השם יתברך, מלא פין תחת זה אשר עד כה
עוזנו. גם פה קיבלתי מכתבך אטמול, וגם היה על ידי השילוח.

ולחשיבך עליהם אין פנא, גם בקרוב תהיה א"יה בבייתי ונדבר פנים אל
פניהם את כל אשר ישם ה' בפינו. ועתה חוק ואמץ ושמה נפשך
בכל עוז כי ה' אנחנו אל תירא, ותתלה לאל הבאתני ספר תורה ושירה ומוגהה
מאה, אשר אין שכיה זוגמתה במאה פרשות, וכותב נפלא.

גם הבאתי כתר תורה עם שאר כל קודש נפלאים [עין לעיל מכתב קל שהבאו
מספר ימי מורהניתו "ולא קבלנו שם רק כל קודש של כסף" והביאו מורהנית לחבמיד החדרש
באומאן]. גם ש"ס, ועין יעקב, והכל בישועת ה' ונפלו אוטיו הנוראים, וזה עני קרא
וה' שומע, עד הנה עוזרנו רחמוני וכור ואל תשינו לנו נצח, אלו פינו מלא
שירה וכור אין אנו מספיקים להודות וכו' וכו'.

דברי אביך המזכה לראותך בשמה, ולברך ברכת שהחינו בפה מלא בעורת
השם יתברך [אפשר הכוונה לברך מורהניתו על בניית בית המדרש החדש באומאן, וכמו וא
בפוסקים מות, או אפשר שהוא נס לו יחק וועל זה רצה מורהניתו לברך שהחינו, או הכוונה להדרין
הமבוادر בשוע' או"ח סי' רכ"ה ס"א והראה את חבריו לאחר שלשים ים אמר שהחינו וכור והוא שביב
עליו הרבה ושם בראייתו].

נתן מברטלב

ותפרום בשלום יידי הותיק האברך פרי קודש הלולים מו"ה נחמן נ"י
ותמסור לו ב' המכבים המוכרים מה מא"ז? [ומאהותו הרכבת מות
טירנה אסיה ע"ה תי], ורצונם מאד שהיה פה לדבר עמו פנים אל פנים, וה'
יחסוק לבבו לילך בדרך האמת בדרכי אבותיו הקדושים כראוי לו, ולא נבוש
בו ולא יבוש בנו.

דברי אהובך באמת לנצח

נתן הנ"ז

ושלום רב לכל אנ"ש באבבה רכה ורוחמתן עוזיא חזקו וימץ לבכם כל
המיוחלים לה, חזקו מאד בתורה ותפלה ותחנונים בכל יום, כי חזק
מוח הכל הבל, זכרו מאד הכל העולם, הכל הבלים אין בו משא, ואם כי הכל
 יודעים זאת, אף על פי כן צרכין לחזור זאת בכל יום ויום, ולהתווך בכל יום
כל מה שנוכל, אולי נוכל להציג עצמנו משפט מים רבים ממצולות ים
של הבלתי העולם, ועל כל פנים הרצוןDKודשה בעצמו גם כן טוב ויקר מאד,
והיגעה להציג את עצמו אפילו אם איןנו זוכה כראוי גם כן הוא טוב ויקר
מאז עין שיחות הרץ כי י"ה, ושם גיעה ותשקה ורצון טוב אנו נאכד לעולם
ולנצח נצחים, ווסף כל סוף יתקבעו כל היגיעות ותשוקות טובות, וויציאו
את האדם מבואר שהח מטייט הין לאור, לחזות בנועם ה' וכו'.

כוונת העורות והצינונים בכדי להבין את המכתב הך, וברצוניינו בעזה להודיעם כל
המכתבים עם העורות כדי לזכות את הרבים, לכן נשמה מגודל הצער שהיא לי כל ימי
היקרים "הארות" בין על דברי מורהנית ובין על דברינו כדי שיצא מחתה ידינו דבר נאה
ומתוקן, ואישר כוחכם למפרע

התהזהות בהתבוזדות ושיחה בין קונו. ובענין ההתחזקות בשמה.
ותכתב לי תיכף אם קיבלת האגרת הזאת. והשם יתברך ישמה נפשינו
בישועתו תמיד.

דברי אביך

נתן מברטלב

גם מאליק תבין לכתב גם כן איזה דבריהם לר' חיים נהום כי יהיה לו
לנחת.

האנרת הזה הכתני לשלו על ידי ר' יוסף בר" שמעריל חתן הרב שהוא
פה בעת. ונתעככ ולא נסע כלל, גם השלח לא היה אטמול כלל,
בתוך כך הגיע אגרת מקריםנטשוך שני מוכחה לנסוע לשם בלי תירוץ
[עין לעיל מכתב קל, הנסעה הזאת מוכחה ג' בספר ימי מורהנית ("ח' אות ק") שבכתב שם. באותה
השנה שתקצ"ד נפטר ר' אייזיק ול' בקרימינטשוך בימי חנוכה, והנה צוואת, וזוותה לתה לאנ"ש בפרט
על הבית המדרש, סך רב, נסעי לקרימינטשוך עבור זה עם הרבה דפה [הרחהץ רבי אהרן דק"ק
ברסלב, מנדולי תלמידי ריביזל, וחבר למורשתן]. יש בזה הרצאה ולא קיומו הצוואה ולא קבלנו שם
רק כל הקודש של כסף ועוד מעות] ואני מוכן לנסוע אם ירצה ה' בשבעה הבאה
עלינו לטובה סמוך לפרשת בא לפניו או לאחריו, כי יש לי עיכוב מחמת
הבילעת [באותן הימים היה צדיקין רשות מיוחדת מהמשלה בשעה שנשען מקום למקום. או שנשתחו
بعد אורחן], והשם יתברך يولיכני לשולם וכו'.

ותנה האגרת לר' חיים נהום כבר נסכם בדעתו לשלו מחר על ידי הפסט
דף, אך מאת ה' היהתה שהגעתי לי עתה האגרת ממק והיה לי לנחת, כי
זה כמה ימים שלא קיבלתי מכתבך, ואמרתי לבלי למנוע הטוב מatak ואני
שולח לך האגרת אליו, אך באופן שתשלחו תיכף ומיד ביום מחר א"יה, ולא
תעכבו בשביב להעתיקו, רק תקראהו היטב, ותתלה לאל כבר יש לך כמה
אגרות יפים, רק אם לא יהה שום עיכוב כלל מהמת העתיקה הרשות בזיה,
כי מאליק תבין שהאגרת נחוץ מאר כדידי שיגיע אליו באופן שיוכל להזרז
לבא לאומן להתראות פנים ATI, וה' הטוב יעשה ויגמור כרצונו וכרצון
יראיו זל, ומהמת ריבוי טרדות אי אפשר להאריך כל.

דברי אביך

נתן מברטלב

סימן קל"ב

ברוך השם, א/or ליום ה' שמיני, תקצ"ד לפ"ק

שלום לאחובי בני חבבי הרבני וכו' מו"ה יצחק נ"י.

מה אומר לך בני חבבי, ממש כתלה נשפי מגודל הצער שהיא לי כל ימי
היותך בדרך, מחמת שלא היה לי שום אגרת מאתך, ולא יכולתי להזכיר
מדעתך כי אם בעית עוסקי באיזה עבודה שהוכרחתי עצמי להזכיר מדעתי

למתקנים למערתת וכן לתקן מאמרם להופיע בעיט סופר, או להערות ון
מי שערצע שיעען לו העט סופר על יד האזעמל, יענה:
CONGHVPRINTING@GMAIL.COM
845.781.6701
או להפקה:
לוזדעה על מול טוב לאנ"ש, יש לשלהז הודעה (עד ים ג' בשעה: 09:00 גנוקר):

שיעור אוסף אידיש אין ספר ליקוטי מוהר"ן !

לימוד ספרה"ק ליקוטי מוהר"ן בכל יום

מען קען הערך איף אוצרות ברסלב" יעדן טאג א
עמדו בספה"ק ליקוטי מוהר"ן

718-855-2121

געלערנט אוסף אידיש מיט א קלאהרן הסבר, לoit די
מפורשים און לoit ווי עס איז מבוואר אין ליקוטי הצלחות
חזק ואצטוא אוחי למדור ספרו "כל יומ", ולעיזו לוחש בם למציא בהם
בכל פעם עצה להציג נפשיכם על'ת ככוב ש"ז